

ข้อความสำคัญ

โยบเปิดเผยว่าพระคัมภีร์ที่ประกอบด้วยหนังสือ 66 เล่มล้วนมีเพื่อสิ่งเดียวนี้:
เพื่อให้พระเจ้าที่อยู่ในพระคริสต์โดยพระวิญญาณนั้น ได้แจกจ่ายตัวของพระองค์เองเข้าสู่เรามาเป็นชีวิตของเรา,
นิสัยของเรา และทุกสิ่งของเรา เพื่อเราจะดำเนินชีวิตพระคริสต์และสำแดงพระคริสต์;
เรื่องนี้ควรเป็นหลักการที่คอยกำกับชีวิตของเราไว้

โนฮาเชื่อในพระเจ้า, ร่วมดำเนินกับพระเจ้า,
เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า และรับสุขทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น

พระคริสต์แห่งกลุ่มชนในฐานะที่เป็นก้อนหินและภูเขา ซึ่งก็คือเจ้าบ่าวพร้อมกับเจ้าสาว
หรือมนุษย์แห่งกลุ่มชนของพระเจ้าพร้อมด้วยลมปราณของพระเจ้า
จะมาบดขี้และประหารผู้ต่อต้านพระคริสต์พร้อมด้วยกองทัพของมโนโดยลมปราณ
ซึ่งก็คือพระแสงดาบที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์

ในพระคริสต์นั้น พระเจ้าได้ถูกก่อรูปเข้าสู่มนุษย์, มนุษย์ได้ถูกก่อรูปเข้าสู่พระเจ้า
และพระเจ้ากับมนุษย์จึงได้ผสมกลมกลืนกันกลายเป็นกายจริงเดียวที่เรียกว่ามนุษย์พระเจ้า

โนฮา, ดานีเอล และโยบ — แบบอย่างของการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะ ซึ่งอยู่บนเส้นทางแห่งชีวิตเพื่อทำให้แผนการบริหารของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริง

ตอนที่ 1

การดำเนินชีวิตและการทำงานตามนิมิตแห่งยุคสมัยเพื่อหันเปลี่ยนยุคสมัย

ข้อพระคัมภีร์: ยอค.14:14, 20; ยนช.6:8; มธ.24:37-39; ดนอ.2:24-35; โยบ 42:5-6

- I. โนฮา, ดานีเอล และโยบเป็นแบบอย่างที่เปิดเผยให้เห็นว่าเราจะดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะบนเส้นทางแห่งชีวิตได้อย่างไร เพื่อทำให้แผนการบริหารของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริง; นั่นคือการดำเนินชีวิตและการทำงานตามนิมิตแห่งยุคสมัย เพื่อหันเปลี่ยนยุคสมัย — ยอค. 14:14, 20; ยนช.2:9; วว.2:7; 22:1-2; มธ.24:37-39, 45-51; ดนอ. 2:34-35; กจ.26:19; 2ทธ.4:8.
- II. การดำเนินชีวิตของโนฮา, ดานีเอล และโยบเปิดเผยให้เห็นว่าพระเจ้าตรีเอกภาพทรงแจกจ่ายตัวของพระองค์เอง หรือนำตัวของพระองค์เองมากระทำเข้าสู่พลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรรและไถ่ไว้ เพื่อทำให้แผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระองค์สำเร็จเป็นจริง; พระคัมภีร์ทั้งเล่มถูกเขียนขึ้นตามหลักการที่ค้อยกำกับไว้ คือการที่พระเจ้าตรีเอกภาพทรงแจกจ่ายตัวของพระองค์เองเข้าสู่เรา เพื่อให้เรามีประสบการณ์ต่อพระองค์, รับสุขพระองค์ และสำแดงพระองค์ เพื่อทำให้แผนการบริหารอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์สำเร็จเป็นจริง — เทียบ 1ทธ.1:3-4; อฟ.3:2; 1ปด.4:10; บพส.36:8-9; 2กธ.13:14; อฟ.3:16-19:
 1. บนตัวของโนฮา เรามองเห็นพระเจ้าพระบิดาในด้านความสัตย์ซื่อในการรักษาพันธสัญญาที่นิรันดร์ของพระองค์ (ดังที่มีเครื่องหมายเล็งโดยรุ้งกินน้ำ) ซึ่งเป็นแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระองค์ในการแจกจ่ายพระคริสต์ผู้ครอบคลุมสรรพสิ่งเข้าสู่พลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรรในฐานะที่เป็นความชอบธรรม, ความบริสุทธิ์ และสง่าราศี เพื่อทำให้พวกเขากลายเป็นการจัดแสดงที่มีสติปัญญาของทุกสิ่งที่พระคริสต์ทรงเป็น — ยนช.3:24; 9:8-17; ยอค.1:26-28; 36:22-38; มธ.26:28; ฮบ.8:8-12; 1กธ.1:9, 24-30; 2:9-10; อฟ.2:10; 5:25-27; วว. 4:3; 21:18-20.
 2. บนตัวของดานีเอล เรามองเห็นว่าพระคริสต์พระบุตรทรงเป็นศูนย์กลางและการแพร่หลายแห่งการเคลื่อนไหวของพระเจ้า และเห็นว่าเป้าหมายแห่งแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้าคือการได้มาซึ่งพระคริสต์แห่งกลุ่มชน คือพระคริสต์พร้อมเหล่าผู้มิชชันของพระองค์ซึ่งเป็นศิลาที่บดขยี้ เพื่อเป็นสื่อกลางแห่งกาลสมัยของพระองค์ในการสิ้นสุดยุคสมัยนี้ และกลายเป็นภูเขาใหญ่ที่เติมเต็มทั้งแผ่นดินโลก ทำให้ทั้งแผ่นดินโลกกลายเป็นอาณาจักรของพระเจ้า — ดนอ.2:31-45; 7:13-14; 10:4-9; ยอล.3:11; วว.12:1-2, 5, 11; 19:7-21.
 3. บนตัวของโยบ เรามองเห็นพระเจ้าพระวิญญาณผู้ทรงนำคนรักพระองค์ผ่านขั้นตอนแห่งการเปลี่ยนแปลงโดยการเปลี่ยนใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในเรื่องที่เขาได้เห็นพระเจ้าเพื่อจะได้รับพระเจ้าและถูกพระเจ้าเปลี่ยนแปลง เพื่อทำให้สิ่งที่อยู่ในพระทัยของพระเจ้าสำเร็จลุล่วง โดยการกลายเป็นพระเจ้าในชีวิต, นิสัย และในลักษณะที่ปรากฏ แต่ไม่มีส่วนในฐานันดรความเป็นพระเจ้า เพื่อการสำแดงแห่งกลุ่มชนของพระเจ้า ซึ่งก็คือสง่าราศีของพระเจ้า — โยบ 10:13; 42:5-6; อฟ.3:9; มธ.5:8; 2กธ.3:16-18; ตต.3:5; 1กธ.10:31; อฟ.3:20-21; วว.21:10-11.
- III. “แต่โนฮาเป็นที่โปรดปราน (หรือ ได้รับพระคุณ) ในสายพระเนตรพระยะโฮวา” — ยนช.6:8:

1. การดำเนินชีวิตและการงานของโนฮาเปิดเผยว่าพระองค์สามารถกระทำเพื่อมนุษย์ที่ตกต่ำได้มากเพียงใด; พระคุณคือพระคริสต์องค์เดียว ซึ่งเป็นผู้แบกภาระของเรา โดยกระทำทุกสิ่งในเราเพื่อเห็นแก่เรา ให้เราได้รับสุข — ข้อ 1-14; มธ.24:37-39; 2กธ.12:7-9:
 - (1) เนื้อหาก็คือการสิงสถิตของมาร ส่วนพระคุณคือการสถิตอยู่ของพระเจ้า; ในการที่เราจะเผชิญหน้ากับการสิงสถิตของซาตาน เราก็จำเป็นต้องมีการสถิตอยู่ของพระเจ้า — ยนช.6:3, 8; รม.7:17-21; ฮธ.4:16; 1กธ.15:10.
 - (2) ผลลัพธ์ของพระคุณคือความชอบธรรม; เราสามารถถูกต้องต่อพระเจ้า, ต่อกันและกัน กระทั่งต่อตัวเราเองได้โดยฤทธิ์เดชแห่งพระคุณ, กำลังแห่งพระคุณ และชีวิตแห่งพระคุณ — รม.5:17, 21; 2ปต.2:5.
2. โนฮาร่วมดำเนินกับพระเจ้าและก่อสร้างนาวาเพื่อให้แผนการบริหารอันศักดิ์สิทธิ์สำเร็จลุล่วง — ยนช.6:8-22; ฮธ.11:7; 1ปต.3:20-21; มธ.16:18:
 - (1) การก่อสร้างอย่างแรกของพระเจ้าในพระคัมภีร์คือนาวาของโนฮา ซึ่งเป็นเครื่องหมายถึงพระคริสต์ในฐานะที่เป็นการก่อสร้างของพระเจ้ากับมนุษย์; การก่อสร้างของพระเจ้าก็คือมนุษย์พระเจ้าคนหนึ่ง — ยส.1:14; 2:19; 1กธ.3:9, 16-17; วว.21:2, 22; อฟ.2:22; บพส.27:4.
 - (2) การก่อสร้างนาวาเป็นแบบถึงถึงการก่อสร้างพระคริสต์แห่งกลุ่มชน คือคริสตจักรในฐานะพระกายของพระคริสต์ โดยมีองค์ประกอบแห่งความอุดมสมบูรณ์ของพระคริสต์เป็นวัสดุในการก่อสร้าง — มธ.16:18; 1กธ.3:9-12ก; อฟ.3:8-10; 4:12.
 - (3) สามชั้นของนาวาเป็นเครื่องหมายถึงพระเจ้าตรีเอกภาพตามประสบการณ์ที่เรามีต่อพระองค์; พระวิญญาณนั้นดังที่มีเครื่องหมายถึงโดยชั้นล่าง ทรงนำเราไปหาพระบุตร (1ปต.1:2; ยส.16:8, 13-15) และพระบุตรนำเราสูงขึ้นในด้านประสบการณ์ของเราเพื่อไปหาพระบิดา (14:6; อฟ.2:18; 1ยส.1:5; 4:8).
 - (4) ชั้นที่สามของนาวามีหน้าต่างเพียงบานเดียวหันขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายถึงว่า ในคริสตจักรซึ่งเป็นการก่อสร้างของพระเจ้านั้นมีการเปิดเผยและนิมิตเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นผ่านการปฏิบัติหนึ่งเดียวแห่งพันธสัญญาใหม่ — ยนช.6:16; กจ.26:19; สภษ.29:18ก; 1ตธ.1:3-4; 2กธ.3:6-9; 4:1.

IV. ดานิเอลแสดงให้เห็นว่าเราต้องไถ่เวลามารับสุขพระคริสต์ผู้เป็นความล้ำค่าสูงสุดของพระเจ้า เพื่อเราจะถูกก่อรูปด้วยพระองค์ให้เป็นมนุษย์ที่ล้ำค่า กระทั่งเป็นความล้ำค่าเองในฐานะที่เป็นทรัพย์สินล้ำค่าส่วนตัวของพระองค์ — ดนอ.9:23; 10:11, 19; 1ปต.2:7; อชด.19:4-6:

1. พระคริสต์ผู้ประเสริฐเลิศทรงปรากฏต่อดานิเอลในความล้ำค่าสูงสุดของพระองค์ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง เพื่อเป็นการชื่นชม, การประเล้าประโลม, การหนุนใจ, การคาดหวัง และการเสริมให้มั่นคงสำหรับเขา — ดนอ.10:4-9:
 - (1) พระคริสต์ทรงปรากฏในฐานะบุโรหิตผู้หนึ่งในสภาพมนุษย์ของพระองค์ ดังที่มีเสื้อคลุมยาวเป็นเครื่องหมาย เพื่อมาดูแลพลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรรในขณะที่พวกเขาตกเป็นเชลย — ข้อ 5ก; อชด.28:31-35.
 - (2) พระคริสต์ทรงปรากฏในฐานะกษัตริย์ในสภาพพระเจ้าของพระองค์ ดังที่มีแถบทองคำสำหรับคาดเอวเป็นเครื่องหมาย เพื่อจะปกครองชนทุกชาติ — ดนอ.10:5ข.
 - (3) พระคริสต์ทรงปรากฏในความล้ำค่าและความสูงศักดิ์ของพระองค์ดังที่มีเครื่องหมายถึงโดยพระวรกายที่เหมือนเพทาย เพื่อให้พลไพร่ของพระองค์ได้ชื่นชม; ศัพท์ในภาษาฮีบรูที่แปลว่า “เพทาย” อาจหมายถึงหินล้ำค่าที่มีสีน้ำเงินเข้มเขียวหรือมีสีเหลืองก็ได้ จึงเป็นเครื่องหมายถึงว่า ในการแปรสภาพเป็น

รูปธรรมของพระคริสต์นั้น พระองค์ทรงศักดิ์สิทธิ์ (สีเหลือง), เต็มด้วยชีวิต (สีเขียว) และอยู่ฝ่ายสวรรค์ (สีน้ำเงิน) — ข้อ 6ก.

- (4) พระคริสต์ยังทรงปรากฏในความสว่างไสวของพระองค์เพื่อจะทรงฉายส่องแก่ผู้คน ดังที่มีเครื่องหมายเล็งโดยพระพักตร์ของพระองค์ซึ่งมีลักษณะที่ปรากฏเหมือนกับฟ้าแลบ (ข้อ 6ข) และทรงปรากฏในสายพระเนตรที่ส่องสว่างของพระองค์เพื่อจะสืบค้นและพิพากษา ดังที่มีเครื่องหมายเล็งโดยพระเนตรของพระองค์ที่เป็นเหมือนคอบเพลิง (ข้อ 6ค).
- (5) พระคริสต์ทรงปรากฏในประกายแห่งการงานและการเคลื่อนไหวของพระองค์ ดังที่มีเครื่องหมายเล็งโดยพระกรและพระบาทของพระองค์ที่เป็นเหมือนประกายของทองเหลืองขัดมัน — ข้อ 6ง.
- (6) พระคริสต์ทรงปรากฏในการตรัสที่เข้มแข็งของพระองค์เพื่อจะทรงพิพากษาเหล่าพลไพร่ ดังที่มีเครื่องหมายเล็งโดยพระสุรเสียงแห่งพระคำของพระองค์ที่เป็นเหมือนเสียงของฝูงชนเป็นอันมาก — ข้อ 6จ.

2. ดาเนียลได้รับการเปิดเผยว่าสถานการณ์ทั้งหมดของโลกนี้ล้วนอยู่ภายใต้การปกครองของสวรรค์โดยพระเจ้าแห่งสวรรค์ทั้งหลาย เพื่อให้พระคริสต์เป็นเอก เป็นที่หนึ่งในทุกสิ่ง — 2:34-35; 7:9-10; 4:34-35; กษ.1:15, 18; วา.2:4-5.

V. “แล้วพระยะโฮวาทรงตอบโยบ” (โยบ 38:1ก); “แล้วโยบทูลพระยะโฮวา” (42:1ก); “และพระยะโฮวาทรงให้โยบหันกลับจากสภาพที่ทุกข์ยาก” (ข้อ 10ก):

1. หลักเหตุผลของโยบกับเพื่อนๆ ของเขาเป็นไปตามเส้นทางของต้นไม้อแห่งความรู้ดีและชั่ว ในการที่พวกเขาคิดว่าสิ่งต่างๆ ที่โยบกำลังทนทุกข์อยู่นี้เป็นการพิพากษาของพระเจ้า; ทว่าการทนทุกข์ของโยบเป็นการทำให้สูญเสียของพระเจ้าเพื่อพระเจ้าจะทรงได้รับตัวโยบและโยบจะได้รับพระเจ้ายิ่งขึ้น — 9:15; 11:12; 13:4; ฟป. 3:8, 12-13:
 - (1) จุดมุ่งหมายที่พระเจ้าทรงมีต่อโยบคือการรื้อทำลายโยบที่อยู่ฝ่ายธรรมชาติในด้านความครบสมบูรณ์และความเที่ยงตรงของเขา เพื่อพระองค์จะทรงก่อสร้างโยบที่ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ขึ้นมาในด้านพระนิสยและคุณลักษณะของพระเจ้า — โยบ 1:1; ตต.3:5.
 - (2) จุดมุ่งหมายของพระเจ้าคือการนำโยบเข้าสู่การแสวงหาพระเจ้าอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อโยบจะได้ตระหนักว่าสิ่งที่ชีวิตมนุษย์ของเขาขาดไปก็คือตัวของพระเจ้าเอง และเพื่อเขาจะได้แสวงหาพระเจ้า, ได้รับพระเจ้า และสำแดงพระเจ้า — กษ.2:19.
 - (3) จุดมุ่งหมายของพระเจ้าคือการให้โยบอยู่ในเส้นทางของต้นไม้อแห่งชีวิตและทำให้โยบกลายเป็นคนของพระเจ้า — ยนช.2:9; 1ทธ.6:11; 2ทธ.3:17; อฟ.3:14-21.
2. โยบเปิดเผยว่าพระคัมภีร์ที่ประกอบด้วยหนังสือ 66 เล่มล้วนมีเพื่อสิ่งเดียวกัน: เพื่อให้พระเจ้าที่อยู่ในพระคริสต์โดยพระวิญญาณนั้น ได้แจกจ่ายตัวของพระองค์เองเข้าสู่เราเป็นชีวิตของเรา, นิสยของเรา และทุกสิ่งของเรา เพื่อเราจะดำเนินชีวิตพระคริสต์และสำแดงพระคริสต์; เรื่องนี้ควรเป็นหลักการที่คอยกำกับชีวิตของเราไว้ — โยบ 10:13; อฟ.3:9; ฟป.3:8-9; อฟ.1:22-23; 2:15; วา.21:2.
3. หนทางในการดำเนินชีวิตและทำงานตามหลักการนี้ คือการเป็นอยู่และกระทำทุกสิ่งโดยพระวิญญาณนั้น, ร่วมกับพระวิญญาณนั้น, ในพระวิญญาณนั้น และผ่านพระวิญญาณนั้น โดยการฝึกฝนวิญญาณของเรา — ฆต.5:25; รม.8:4; ฟป.3:3; วา.2:7; 22:17ก.

ตอนที่ 2

เส้นทางแห่งชีวิตของโนฮา — การดำเนินชีวิตและการงานที่หันเปลี่ยนยุคสมัย

ข้อพระคัมภีร์: ยนช.6:5-14; ฮธ.11:7

- I. โนฮาเชื่อในพระเจ้า, ร่วมดำเนินกับพระเจ้า, เป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้า และรับสุขทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น:
1. ซาตานได้ทำให้มนุษย์เสื่อมเสียจนถึงที่สุด และพระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะทำลายมนุษย์ที่พระองค์ได้ทรงเนรมิตสร้างไว้เพื่อพระประสงค์ของพระองค์.
 2. ด้วยเหตุนี้จึงคล้ายกับว่าพระเจ้าทรงถูกทำให้พ่ายแพ้; วลี “แต่โนฮา” ได้ชี้ให้เห็นปัจจัยแห่งอำนาจลึทธิชาตที่ยิ่งใหญ่ซึ่งได้จัดเตรียมหนทางให้พระเจ้าดำเนินการให้พระประสงค์ดั้งเดิมที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษย์สำเร็จลุล่วงต่อไปได้.
 3. พระเจ้าได้รับชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์ และได้หันเปลี่ยนยุคสมัยโดยการดำเนินชีวิตและการงานของโนฮา.
- II. การดำเนินชีวิตของโนฮาเป็นการดำเนินชีวิตที่หันเปลี่ยนยุคสมัย — เทียบ ฟป.1:19-21ก:
1. การดำเนินชีวิตที่หันเปลี่ยนยุคสมัยคือการดำเนินชีวิตที่สืบทอดหนทางที่อยู่ในธรรมของบรรพบุรุษมาเป็นมรดก:
 - (1) โนฮาสืบทอดหนทางแห่งความรอดของอาดามมาเป็นมรดก โดยได้รับพระสัญญาว่าพระคริสต์จะทรงเป็นเชื้อสายของหญิงและได้รับการปกคลุมของพระคริสต์ในฐานะความชอบธรรมที่ทำให้พระเจ้าอิมมานูเอล — ยนช.3:15, 20-21; เทียบ ยชย.12:2.
 - (2) โนฮาสืบทอดหนทางแห่งการถวายเครื่องบูชาของเฮเบลมาเป็นมรดก ซึ่งก็คือการถวายพระคริสต์แด่พระเจ้า ไม่เพียงเพื่อเป็นเครื่องสัตวบูชาสำหรับความบาปของเราเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องบรรณาการให้พระเจ้าพอพระทัยอีกด้วย — ยนช.4:4.
 - (3) โนฮาสืบทอดหนทางของอะโนมาเป็นมรดก คือการร้องเรียกพระนามของพระเยซูเพื่อรับสุขทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น — ข้อ 26; ยรม.33:3; รม.10:12; 2ทธ.2:22.
 - (4) โนฮาสืบทอดหนทางในการร่วมดำเนินกับพระเจ้าของอะโนมาเป็นมรดก คือการยึดพระเจ้าเป็นศูนย์กลางและทุกสิ่งของเรา ซึ่งก็คือดำเนินชีวิตและกระทำทุกสิ่งตามพระเจ้าและร่วมกับพระเจ้า — ยนช.5:22-24; ฮธ.11:5-6; 2กธ.5:4, 9, 14-16; 6:1.
 2. พระเจ้าทรงสำแดงให้โนฮาเห็นสถานการณ์ที่แท้จริงของยุคสมัยที่ชั่วร้ายซึ่งเขามีชีวิตอยู่นั้น — ยนช.6:3, 5, 11, 13; มธ.24:37-39; 2ทธ.3:1-5.
 3. “แต่โนฮาเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรพระเยซู” — ยนช.6:8:
 - (1) ขณะที่ซาตานได้เพียรพยายามจนสุดความสามารถเพื่อจะทำให้สถานการณ์เลวร้ายจนถึงที่สุดแล้ว ในเวลานั้นก็จะมีบางคนที่ได้รับพระคุณในสายพระเนตรของพระเจ้าเพื่อจะกลายเป็นผู้ที่หันเปลี่ยนยุคสมัย — เทียบ ดนอ.1:8; 9:23; 10:11, 19.
 - (2) จุดประสงค์หลักของบทบันทึกในเยเนซิสไม่ใช่การแสดงให้เห็นถึงการตกต่ำ แต่เป็นการแสดงให้เห็นว่าพระคุณของพระเจ้าสามารถกระทำสิ่งต่างๆ ให้กับผู้ที่ตกต่ำได้มากเพียงใด:
 - ก. พระคุณก็คือตัวของพระเจ้าเอง คือการสถิตอยู่ของพระเจ้าซึ่งเราได้รับสุข เพื่อจะเป็นทุกสิ่งต่อเรา และเพื่อจะกระทำทุกสิ่งในเรา, ผ่านเรา และเพื่อเรา — ยส.1:14, 16-17; วว.22:21.
 - ข. การรับสุขของพระองค์ผู้เป็นเจ้าเป็นพระคุณย่อมดำรงอยู่กับบรรดาคนที่รักพระองค์ — อฟ.6:24; ยส.21:15-17.

- ค. เราได้รับสุขพระคุณขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าในฐานะการหล่อเลี้ยงที่ครบสมบูรณ์แห่งพระเจ้าตรีเอกภาพได้ โดยการฝึกฝนวิญญาณมนุษย์ของเรา — ฮบ.10:29ข; ฆต.6:18; ฟป.4:23; ฟม.25; 2ทธ.4:22.
- ง. พระคำของพระเจ้าคือพระคำแห่งพระคุณ — กจ.20:32; กซ.3:16; เทียบ ยรม.15:16.
- จ. เรามีประสบการณ์ต่อพระเจ้าตรีเอกภาพที่ผ่านขั้นตอนในฐานะพระคุณแห่งชีวิตในการประชุมร่วมกับวิสุทธิชนทั้งหลายบนฐานแห่งความเป็นหนึ่ง — บปส.133:3; 1ปต.3:7; กจ.4:33; 11:23.
- ฉ. เราสามารถมีประสบการณ์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะพระคุณที่เพิ่มพูนและพร้อมสมบูรณ์ของเราได้ในท่ามกลางการทนทุกข์และการทดลอง — 2ทธ.12:9.
- ช. เราจำต้องตรากตรำเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ในฤทธิ์เดชแห่งพระคุณของพระองค์ — 1ทธ.15:10, 58; 3:12.
- ซ. เราจำต้องเป็นคนต้นเรือนที่ดีแห่งพระคุณต่างๆ ของพระเจ้า — 1ปต.4:10; อฟ.3:2; 2ทธ.1:15; อฟ.4:29.
- ณ. เราสามารถถูกต้องต่อพระเจ้าและต่อกันและกันได้ โดยฤทธิ์เดชแห่งพระคุณ, กำลังแห่งพระคุณ และชีวิตแห่งพระคุณ; พระคุณย่อมก่อให้เกิดความชอบธรรม — ฮบ.11:7; รม.5:17, 21.

III. การงานของโนฮาเป็นงานที่หันเปลี่ยนยุคสมัย — 1ทธ.3:9; 2ทธ.6:1; มธ.16:18; 1ทธ.3:12:

- พระเจ้าประทานให้โนฮาเปิดเผยที่ครอบคลุมสรรพสิ่ง เป็นการเปิดเผยที่ก้าวไปอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งก็คือการเปิดเผยเพื่อจะก่อสร้างนาวา อันเป็นหนทางที่พระเจ้าจะทรงสิ้นสุดยุคสมัยที่เสื่อมเสียและนำยุคใหม่เข้ามา:
 - นาวาเป็นแบบเล็งของพระคริสต์ (1ปต.3:20-21) — ไม่เพียงพระคริสต์ที่เป็นปัจเจกชน แต่ยังเป็นพระคริสต์ที่เป็นกลุ่มชนด้วย นั่นคือคริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์และคนใหม่ซึ่งจะสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ (มธ.16:18; 1ทธ.12:12; อฟ.2:15-16; กซ.3:10-11; วว.21:2).
 - การก่อสร้างนาวาเป็นแบบเล็งถึงการก่อสร้างพระคริสต์แห่งกลุ่มชน ซึ่งมีองค์ประกอบแห่งความอุดมสมบูรณ์ของพระคริสต์เป็นวัสดุในการก่อสร้าง และก่อสร้างโดยคนเหล่านั้นที่ทำงานร่วมกับพระเจ้า — 1ทธ.3:9-12ก; อฟ.4:12; 2:22.
 - การก่อสร้างนี้คือการนำพระคริสต์มาก่อสร้างเข้าสู่ผู้คนเพื่อจะก่อสร้างพวกเขาเข้าด้วยกันโดยพระคริสต์ เพื่อให้พวกเขากลายเป็นการปรากฏเป็นที่ประจักษ์ของพระเจ้าในเนื้อหนัง — 1ทธ.3:15-16:
 - เรื่องสำคัญในการงานของเราคือการนำพระเจ้าผู้ทำการก่อสร้างและผู้ถูกก่อสร้างมาหล่อเลี้ยงเข้าสู่ผู้อื่น เพื่อพระเจ้าตรีเอกภาพจะได้นำตัวของพระองค์มาก่อสร้างเข้าสู่ภายในเขาเหล่านั้น — มธ.16:18; อฟ.2:21-22; 3:17ก; 1ทธ.14:4ข.
 - สิ่งหนึ่งที่เราจะต้องมีภาคปฏิบัติก็คือ การนำพระเจ้าตรีเอกภาพที่ผ่านขั้นตอนและสำเร็จสุดยอดมาหล่อเลี้ยงเข้าสู่ผู้อื่น เพื่อพระองค์จะทรงนำตัวของพระองค์มาก่อสร้างเข้าสู่มนุษย์ภายในของพวกเขา; เราจำต้องอธิษฐานขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสอนเราให้ทำงานเช่นนี้ — 2ทธ.13:14; 1ทธ.3:9ก, 10, 12; รม.11:36.
- เราจะได้รับการช่วยให้รอดจากการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อผู้คนในสมัยที่ชั่วร้ายในทุกวันนี้ผ่านภัยพิบัติใหญ่ และจะถูกแบ่งแยกออกจากผู้คนในสมัยนั้น เพื่อจะถูกนำเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ซึ่งก็คือยุคอาณาจักรพันปี โดยการก่อสร้างคริสตจักรและเข้าสู่ชีวิตคริสตจักร — ฮบ.11:7; มธ.24:37-39; ลก.17:26-27.

ตอนที่ 3

ชัยชนะของเหล่าผู้มีชัยชนะที่ได้จากดาเนียลกับเหล่าสหายของเขา

ข้อพระคัมภีร์: ดนอ.1—6

I. เราสามารถมองเห็นหลักการแห่งการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้จาก “ดาเนียลกับเหล่าสหายของเขา” (สะเนยา, มิซาเอล และอะซาระยา) ซึ่งเป็นเหล่าผู้มีชัยชนะที่เป็นหนึ่งกับพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงในเรื่องที่พวกเขามีชัยชนะต่อกลลวงต่างๆ ของซาตาน — ดนอ.2:13, 17; เทียบ วว.17:14; มธ.22:14:

1. ในการล่อลวงที่เป็นฝ่ายมารซึ่งนบุดัคเนซัรกระทำต่อดาเนียลกับเหล่าสหายของเขา ท่านได้เปลี่ยนชื่อของพวกเขา จากชื่อที่บ่งชี้ว่าพวกเขาเป็นของพระเจ้า ไปเป็นชื่อที่ทำให้พวกเขากลายเป็นหนึ่งกับรูปเคารพ — ดนอ.1:6-7.
2. ชื่อ ดาเนียล ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของข้าพเจ้า” ถูกเปลี่ยนไปเป็น เบลสะตัสซาร์ ซึ่งหมายถึง “เจ้าชายแห่งเทพเบล” หรือ “ผู้ที่เทพเบลโปรดปราน” — ยซย.46:1.
3. ชื่อ สะเนยา ซึ่งแปลว่า “ยะโฮวาทรงประทานโดยพระคุณ” หรือ “ได้รับพระคุณของยะโฮวา” ถูกเปลี่ยนไปเป็น ชัดรัก ซึ่งหมายถึง “ได้รับการถวายส่งโดยเทพสุรียัน.”
4. ชื่อ มิซาเอล ซึ่งแปลว่า “ผู้ใดเป็นอย่างที่พระเจ้าทรงเป็น?” ถูกเปลี่ยนไปเป็น เมเช็ค ซึ่งหมายถึง “ผู้ใดอาจเปรียบเหมือนเทพีเชค?”
5. ชื่อ อะซาระยา ซึ่งแปลว่า “ยะโฮวาได้ทรงช่วยเหลือ” ถูกเปลี่ยนไปเป็น อะเบ็ดเนโค ซึ่งหมายถึง “ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของเนโคเทพอัครี.”

II. ดาเนียลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่ออาหารฝ่ายผีมาร — ดนอ.1:

1. การล่อลวงฝ่ายผีมารประการแรกของนบุดัคเนซัรคือการล่อดาเนียลกับเหล่าสหายทั้งสามของเขา ซึ่งเป็นชายหนุ่มที่ชาญฉลาดและเป็นลูกหลานของพลไพร่ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรซึ่งได้พ่ายแพ้ไป ให้พวกเขาถูกทำให้เป็นมลทินโดยการรับส่วนในอาหารที่ไม่สะอาดของท่าน ซึ่งเป็นอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ.
2. หากดาเนียลกับเหล่าสหายของเขากินอาหารนั้น พวกเขาจะรับเอามลทินเข้าไป, รับเอารูปเคารพเข้าไป และกลายเป็นหนึ่งกับซาตาน — เทียบ 1กธ.10:19-21.
3. เมื่อดาเนียลกับเหล่าสหายของเขาปฏิเสธที่จะกินอาหารที่ไม่สะอาดของกษัตริย์นบุดัคเนซัรและเลือกที่จะกินผักแทน (ดนอ.1:8-16) โดยหลักการแล้ว พวกเขาก็ได้ปฏิเสธต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว (เทียบ ยนช.3:1-6) และเลือกต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งทำให้พวกเขากลายเป็นหนึ่งกับพระเจ้า (เทียบ 2:9, 16-17).
4. การฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการฟื้นฟูการกินพระเยซูเพื่อการก่อสร้างคริสตจักร — ข้อ 9, 16-17; วว.2:7, 17; 3:20.
5. เราสามารถกินพระเยซูโดยการกินพระคำของพระองค์และโดยการระมัดระวังในการติดต่อผู้คนและอยู่ด้วยกันกับคนเหล่านั้นที่ร้องออกพระนามของพระองค์ด้วยใจบริสุทธิ์หมดจด — ยรม.15:16; 2ทธ.2:22; 1กธ.15:33; สภา.13:20.

III. ดาเนียลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อการทำให้ดาบอดฝ่ายผีมาร ซึ่งบดบังผู้คนจนไม่เห็นปฏิมากรใหญ่รูปมนุษย์และก้อนหินที่มามีชีวิต ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ — ดนอ.2:

1. พระคริสต์แห่งกลุ่มชนในฐานะที่เป็นก้อนหินและภูเขา ซึ่งก็คือเจ้าบ่าวพร้อมด้วยเจ้าสาว หรือมนุษย์แห่งกลุ่มชนของพระเจ้าพร้อมด้วยลมปราณของพระเจ้า จะมาบดขยี้และประหารผู้ต่อต้านพระคริสต์พร้อมด้วยกองทัพอันดิมโดยลมปราณ ซึ่งก็คือพระแสงดาบที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ — ข้อ 34-35, 44-45; 2ทธ.2:8; วว.19:11-21; ยนช.11:4-9; เทียบ ยซย.33:22.

2. พระคริสต์ในฐานะที่เป็นศิลาที่มีชีวิตอันล้ำค่า, คีลาราก, คีลาหัวมุม และศิลายอดแห่งการก่อสร้างของพระเจ้า ทรงนำตัวของพระองค์เองผู้เป็นความล้ำค่ามาซึ่งมาเข้าสู่เรา เพื่อเปลี่ยนแปลงเราให้กลายเป็นศิลาที่มีชีวิตอันล้ำค่าเพื่อการก่อสร้างของพระองค์ — 1ปต.2:4-8; ยชย.28:16; ซดย.3:9; 4:7, 9-10.

IV. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อการล่อลวงให้กราบไหว้รูปเคารพ — ดนอ.3; เทียบ มธ.4:9-10:

1. ทุกสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้าองค์เที่ยงแท้ซึ่งอยู่ในวิญญาณที่บังเกิดใหม่ของเรา คือรูปเคารพที่มาแทนที่พระเจ้า; ทุกสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในวิญญาณหรือไม่ได้มาจากวิญญาณล้วนเป็นรูปเคารพทั้งสิ้น — 1ยฮ.5:21.
2. ศัตรูของพระกายคือตัวเอง ซึ่งได้มาแทนที่พระเจ้าด้วยผลประโยชน์ของตัวเอง, การยกชูตัวเอง, การให้ตัวเองได้สง่าราศี, ความมั่งคั่งของตัวเอง และกำลังของตัวเอง; ในพระกายและเพื่อพระกายนั้น เราต้องปฏิเสธตัวเอง และไม่ป่าวประกาศตัวของเราเอง แต่ประกาศพระคริสต์เยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า — มธ.16:24; 2กธ.4:5.
3. เหล่าสหายของดานีเอลมีวิญญาณแห่งการพลีชีพที่แท้จริง; พวกเขายืนหยัดเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวและต่อต้านการกราบไหว้รูปเคารพ แม้ต้องสละชีวิตของพวกเขาเองโดยการถูกโยนเข้าไปในเตาไฟที่ร้อนแรงตามคำบัญชาของเนบูคัดเนสซาร์ — ดนอ.3:19-23.
4. ขณะที่เนบูคัดเนสซาร์มองเข้าไปในเตาไฟ เขาเห็นชายสี่คนกำลังเดินอยู่กลางเปลวไฟนั้น (ข้อ 24-25); ชายคนหนึ่งที่ลี้ภัยคือพระคริสต์ผู้ประเสริฐเลิศในฐานบุตรมนุษย์ที่เสด็จมาสถิตอยู่กับเหล่าผู้มิชชันนารีทั้งสามคนซึ่งกำลังทนทุกข์และถูกข่มเหงของพระองค์และทรงกระทำให้เปลวไฟนั้นกลายเป็นสถานที่อันน่าพิงใจให้เขาเดินไปมาได้.
5. เหล่าผู้มิชชันนารีทั้งสามคนไม่จำเป็นต้องทูลขอให้พระเจ้าช่วยพวกเขาออกจากเตาไฟ (เทียบ ข้อ 17); พระคริสต์ในฐานบุตรมนุษย์ — ผู้มีคุณสมบัติและสามารถเห็นอกเห็นใจพลไพร่ของพระเจ้าในทุกสิ่ง (ฮบ.4:15-16) — ได้เสด็จมาเป็นสหายของพวกเขาและดูแลพวกเขาในขณะที่พวกเขาทนทุกข์ และการสถิตอยู่ของพระองค์ได้กระทำให้สถานที่แห่งการทนทุกข์กลายเป็นสถานการอันน่าพิงใจ.

V. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อสิ่งปกคลุมที่ขัดขวางผู้คนไม่ให้มองเห็นการปกครองแห่งสวรรค์โดยพระเจ้าแห่งสวรรค์ทั้งหลาย — ดนอ.4:

1. ในฐานะผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้เป็นพลไพร่ของพระองค์เพื่อความเป็นเอกของพระคริสต์ เราอยู่ภายใต้การปกครองฝ่ายสวรรค์ของพระเจ้าโดยมีจุดประสงค์เพื่อทำให้พระคริสต์เป็นเอก — ข้อ 18, 23-26, 30-32; รม.8:28-29; กซ.1:18ข; 2กธ.10:13, 18; ยรม.9:23-24.
2. “บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเยอหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่ำลง” — ดนอ. 4:37ข.

VI. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อความโง่เขลาในเรื่องผลลัพธ์ของการสำมะเลเทเมาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและการดูแคลนความบริสุทธิ์ของพระองค์ — บทที่ 5:

1. การที่เบเลซาชาร์นำเอาภาษาที่ใช้ในการนมัสการพระเจ้าในพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และใช้ภาษาเหล่านี้ในการกราบไหว้รูปเคารพนั้น เป็นการดูแคลนความบริสุทธิ์ของพระเจ้า (ข้อ 4); เขาควรจะได้เรียนบทเรียนจากประสบการณ์ของเนบูคัดเนสซาร์ (4:18-37) อย่างไรก็ดี เขากลับไม่ได้รับบทเรียนนั้น ผลลัพธ์จึงต้องประสบกับการทนทุกข์ (5:18, 20, 24-31).
2. “ดานีเอล...มีวิญญาณที่ล้ำเลิศ, มีความรู้ และความเข้าใจที่จะแก้ความผิด, แก้ปรีศนา และแก้ปมปัญหาต่างๆ” — ข้อ 12ก.
3. “โอ ข้าแต่เบเลซาชาร์ ... แม้พระองค์ทรงทราบเช่นนี้ทั้งสิ้นแล้วก็ได้ถ่อมพระทัย แต่ทรงยกพระองค์ขึ้นสู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ และทรงให้นำภาษาแห่งพระนิเวศน์ของพระองค์มาต่อพระพักตร์พระองค์ แล้วพระองค์, พวกเจ้านายของพระองค์, พระสนม และนางทาสของพระองค์ก็ดื่มเหล้าองุ่นจากภาษาเหล่านั้น และ

พระองค์ทรงสรรเสริญพระที่ทำได้ด้วยเงิน, ทองคำ, ทอง เหลือง, เหล็ก, ไม้ และหินซึ่งจะดู หรือฟัง หรือรู้เรื่องก็ไม่ได้ แต่พระองค์มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าซึ่งลบล้างบาปของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและทางทั้งสิ้นของพระองค์ก็ขึ้นอยู่กับพระองค์” — ข้อ 22-23, เทียบ ข้อ 20.

VII. ดานีเอลกับเหล่าสหายของเขามีชัยชนะต่อเล่ห์เหลี่ยมที่มายับยั้งความสัตย์ซื่อของเหล่าผู้มีชัยชนะในการนมัสการพระเจ้า — บทที่ 6:

1. ศูนย์กลางของดานีเอลบทที่ 6 คือการอธิษฐานของมนุษย์ซึ่งมีเพื่อกระทำให้แผนการบริหารของพระเจ้าสำเร็จ ลุล่วง; ดานีเอลกระทำสิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้และเขาก็เข้าใจในสิ่งที่มนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้โดยฟังการอธิษฐาน; นอกจากการอธิษฐานแล้วก็ไม่มีหนทางอื่นใดที่จะกระทำให้แผนการบริหารของพระเจ้าครบบริบูรณ์และสำเร็จเป็นจริงได้; นี่ก็คือเคล็ดลับที่อยู่ทางภายในของบทนี้.
2. ดานีเอลอธิษฐานวันละสามเวลาโดยเปิดหน้าต่างที่ตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม; พระเจ้าทรงนำชาวอิสราเอลกลับสู่ดินแดนแห่งบรรพบุรุษของพวกเขาโดยอาศัยการอธิษฐานที่เต็มด้วยพระคุณของดานีเอล (ข้อ 10; เทียบ 1 พกษ. 19:12, 18); พระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐานของเราเมื่อคำอธิษฐานของเรามุ่งไปที่พระคริสต์ (มีแผ่นดินบริสุทธิ์เป็นแบบเล็ง), มุ่งไปที่อาณาจักรของพระเจ้า (มีเมืองบริสุทธิ์เป็นแบบเล็ง) และมุ่งไปที่พระนิเวศน์ของพระเจ้า (มีพระวิหารบริสุทธิ์เป็นแบบเล็ง) อันเป็นเป้าหมายในแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้า — 8:48-49.

ตอนที่ 4

โยบและต้นไม้สองต้น

ข้อพระคัมภีร์: ยนช.2:9, 17; วว.22:1-2, 14; โยบ 1:1; 2:3; 42:1-6

I. ในการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์มีต้นไม้สองต้น, แหล่งกำเนิดสองแหล่ง, หนทางสองสาย, หลักการสองอย่าง และการสำเร็จสุดยอดสองอย่าง:

1. ต้นไม้สองต้น:

- (1) ต้นไม้แห่งชีวิตเป็นเครื่องหมายถึงพระเจ้าตรีเอกภาพผู้เป็นชีวิตต่อมนุษย์ในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระองค์ — ยนช.2:9; บพส.36:9ก.
- (2) ต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วเป็นเครื่องหมายถึงซาตาน ซึ่งก็คือมารหรือผู้ชั่วร้ายนั้น อันเป็นความตายต่อมนุษย์ในการตกต่ำของมนุษย์ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า — ยนช.2:17.

2. แหล่งกำเนิดสองแหล่ง:

- (1) ต้นไม้แห่งชีวิตเป็นแหล่งกำเนิดของมนุษย์ที่แสวงหาพระเจ้าเป็นชีวิตเพื่อเป็นการหล่อเลี้ยงและการรับสุขของเขา — ยส.1:4; 15:1.
- (2) ต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วเป็นแหล่งกำเนิดของมนุษย์ที่ติดตามซาตานผู้เป็นพิษร้ายซึ่งนำพวกเขาไปสู่ความตายและความพินาศนิรันดร์ — 8:44.
- (3) ผลลัพธ์ของแหล่งกำเนิดสองแหล่งนี้ก็คือสองอาณาจักร — อาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรของซาตาน — มธ.21:43; 12:26; กซ.1:13.

3. หนทางสองสาย:

- (1) หนทางแรกคือหนทางแห่งชีวิตซึ่งเป็นทางแคบ เพื่อให้มนุษย์แสวงหาพระเจ้า, ได้รับความสุข และรับสุขพระเจ้าอยู่ในชีวิตนิรันดร์ของพระองค์ซึ่งเป็นการหล่อเลี้ยง — มธ.7:14; กจ.9:2; 16:17; 18:25-26; 2ปต.2:15, 21.
- (2) หนทางที่สองคือหนทางแห่งความตายและความดีชั่วซึ่งเป็นทางกว้าง เพื่อให้มนุษย์ติดตามซาตานไปเป็นลูกของมัน — มธ.7:13; 1ยส.3:10ก.

4. หลักการสองอย่าง:

- (1) หลักการแรกคือหลักการแห่งชีวิต — หลักการแห่งการพึ่งพิงพระเจ้า — ยส.15:5; ยนช.4:4.
- (2) หลักการที่สองคือหลักการแห่งความตายและความดีชั่ว — หลักการแห่งการเป็นเอกเทศต่อพระเจ้า — ยรม.17:5-6; ยนช.4:3.

5. การสำเร็จสุดยอดสองอย่างคือผลลัพธ์สุดท้ายของหนทางสองสายที่มนุษย์เลือกในความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพระเจ้า:

- (1) การสำเร็จสุดยอดของหนทางแห่งชีวิตของพระเจ้าก็คือเมืองของน้ำแห่งชีวิตซึ่งก็คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ — วว.21:2, 10-11; 22:1-2.
- (2) การสำเร็จสุดยอดของหนทางแห่งความตายและความดีชั่วคือบึงไฟ — 19:20; 20:10, 14-15; 21:8.

II. จุดมุ่งหมายของพระเจ้าไม่ใช่การได้มาซึ่งโยบที่อยู่ในเส้นทางของต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว แต่เป็นการได้มาซึ่งโยบที่อยู่ในเส้นทางของต้นไม้แห่งชีวิต:

1. หลักเหตุผลของโยบและเพื่อนๆ ของเขาเป็นไปตามเส้นทางของต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว — โยบ 2:11—32:1.

2. โยบก็เหมือนกับเพื่อนๆ ของเขา คือหยุดอยู่ที่ความรู้เกี่ยวกับความทุกข์ แต่ไม่รู้จักแผนการบริหารของพระเจ้า — 4:7-8.
3. โยบกับเพื่อนๆ ของเขาตกอยู่ในขอบเขตของต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว; พระเจ้าทรงพยายามที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากขอบเขตนั้น และวางพวกเขาไว้ในขอบเขตของต้นไม้แห่งชีวิต — 1:1; 2:3; 19:10.
4. พระประสงค์ของพระเจ้าในการจัดการกับโยบคือการหันเขาจากหนทางแห่งความดีชั่วไปสู่หนทางแห่งชีวิต เพื่อให้เขาได้รับพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์ที่สุด — 42:1-6.

III. เราจำเป็นต้องมีนิมิตเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิต — นิมิตของพระเจ้าที่อยู่ในพระคริสต์ผู้เป็นอาหารของเรา — ยนช. 2:9; วว.22:1-2, 14:

1. ต้นไม้แห่งชีวิตเป็นเครื่องหมายถึงพระเจ้าที่เลือกภาพที่อยู่ในพระคริสต์ เพื่อจะแจกจ่ายตัวของพระองค์เองเข้าสู่พลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรรมาเป็นชีวิตในรูปแบบของอาหาร — ยนช.2:9.
2. ต้นไม้แห่งชีวิตเป็นศูนย์กลางของจักรวาล:
 - (1) ถ้าพิจารณาตามพระประสงค์ของพระเจ้า แผ่นดินโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาล, ส่วนเอเดนเป็นศูนย์กลางของแผ่นดินโลก และต้นไม้แห่งชีวิตเป็นศูนย์กลางของส่วนเอเดน ดังนั้นจักรวาลจึงมีต้นไม้แห่งชีวิตเป็นศูนย์กลาง.
 - (2) ไม่มีอะไรที่จะเป็นศูนย์กลางและสำคัญต่อทั้งพระเจ้าและมนุษย์มากไปกว่าต้นไม้แห่งชีวิต — 3:22; วว. 22:14.
3. พันธสัญญาใหม่เปิดเผยว่าพระคริสต์ทรงเป็นการสำเร็จเป็นจริงแห่งรูปภาพของต้นไม้แห่งชีวิต — ยฮ.1:4; 15:5.
4. ทุกๆ ด้านของพระคริสต์ผู้ครอบคลุมนสรรพสิ่งที่ได้เปิดเผยไว้ในกิตติคุณโยฮันล้วนเป็นผลลัพธ์ของต้นไม้แห่งชีวิต — 6:48; 8:12; 10:11; 11:25; 14:6.
5. การรับสุขต้นไม้แห่งชีวิตจะเป็นส่วนที่นิรันดร์ของทุกคนที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้ — วว.22:1-2, 14:
 - (1) ต้นไม้แห่งชีวิตทำให้สิ่งที่พระเจ้ามุ่งหมายไว้สำหรับมนุษย์ตั้งแต่เมื่อแรกเริ่มนั้นได้สำเร็จเป็นจริงจบจนนิรันดร์ — ยนช.1:26; 2:9.
 - (2) ผลของต้นไม้แห่งชีวิตก็คืออาหารของพลไพร่ที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้จบจนนิรันดร์; ผลเหล่านี้จะสดใหม่อยู่เสมอ เพราะมีการเกิดผลอยู่ทุกๆ เดือน — วว.22:2.

IV. เมื่อเราบังเกิดใหม่แล้ว พระคริสต์ก็ได้ทรงนำพระองค์เองมาปลูกไว้ในเราในฐานะต้นไม้แห่งชีวิต — ยฮ. 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 11:25; 15:1, 5:

1. ในการดำเนินชีวิตในภาคปฏิบัติที่เป็นจริงของเรา เราอาจไม่ได้อยู่ในเส้นทางของต้นไม้แห่งชีวิต แต่อยู่ในเส้นทางของต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว — สภษ.16:25; 21:2.
2. โยบแสวงหาสิ่งที่อยู่ในขอบเขตแห่งจริยธรรม แต่ผู้เชื่อในพระคริสต์อย่างเราควรแสวงหาสิ่งที่อยู่ในขอบเขตของพระเจ้า — 1กธ.15:28; อฟ.3:16-21.
3. ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา เราไม่ควรอยู่ในขอบเขตของต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว แต่ควรจะอยู่ในขอบเขตของพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต — 1กธ.15:45; รม.8:2.
4. พระเจ้าทรงมุ่งหมายที่จะรื้อทำลายเราและก่อสร้างเราขึ้นมาใหม่ด้วยตัวของพระองค์เอง มาเป็นชีวิตและนิสัยของเราเพื่อเราจะได้เป็นบุคคลที่เป็นหนึ่งกับพระองค์อย่างสิ้นเชิง — 2กธ.1:9; 4:14.

ตอนที่ 5

จุดมุ่งหมายของพระเจ้าที่มีต่อโยบ — เพื่อให้คนติงกลายเป็นมนุษย์พระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์: โยบ 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6

I. พระคัมภีร์ที่ประกอบด้วยหนังสือ 66 เล่มล้วนมีเพื่อสิ่งเดียวนี้ — เพื่อให้พระเจ้าที่อยู่ในพระคริสต์โดยพระวิญญาณนั้น ได้แจกจ่ายตัวของพระองค์เองเข้าสู่เรา มาเป็นชีวิตของเรา, นิรันดร์ของเรา และทุกสิ่งของเรา เพื่อเราจะดำเนินชีวิตพระคริสต์และสำแดงพระคริสต์ — อฟ.3:16-17ก; ฟป.1:21ก:

1. เรื่องนี้ควรเป็นหลักการที่คอยกำกับชีวิตของเราไว้ — ยส.6:57.
2. เรื่องนี้ยังควรเป็นต้นไม้แห่งชีวิตให้เราได้รับสุขในวันนี้ในภาคปฏิบัติที่เป็นจริงด้วย — วว.22:14.

II. โยบเป็นคนที่สำแดงตัวของเขาเองในด้านความครบสมบูรณ์, ความเที่ยงตรง และความสมบูรณ์หมดจดของเขา — โยบ 27:5; 31:6; 32:1:

1. การเป็นผู้ที่ครบสมบูรณ์มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ภายใน ส่วนการเป็นผู้ที่เที่ยงตรงมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ภายนอก — 1:1.
2. โยบเป็นผู้ที่สมบูรณ์หมดจด; ความสมบูรณ์หมดจดคือการสรุปรวมของความครบสมบูรณ์และความเที่ยงตรง — 2:3, 9; 27:5; 31:6:
 - (1) สำหรับโยบแล้ว ความสมบูรณ์หมดจดคือการสำแดงออกโดยรวมของสิ่งที่เขาเป็น.
 - (2) ในด้านอุปนิสัยนั้น โยบเป็นผู้ที่ครบสมบูรณ์และเที่ยงตรง และในด้านศีลธรรมนั้น เขาก็เป็นคนที่มีความมาตรฐานแห่งความสมบูรณ์หมดจดที่สูงส่ง.
3. โยบเป็นผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าในด้านบวก และหันหนีจากความชั่วร้ายในด้านลบ — 1:1:
 - (1) พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์ไม่ใช่เพื่อให้มายำเกรงพระองค์และไม่กระทำความผิดใดๆ เท่านั้น; แต่พระเจ้ายังทรงเนรมิตสร้างมนุษย์ตามพระฉายาและพระลักษณะของพระองค์เองเพื่อให้มนุษย์มาสำแดงพระเจ้า — ยนช.1:26.
 - (2) การสำแดงพระเจ้าสูงส่งกว่าการยำเกรงพระเจ้าและการหันหนีจากความชั่วร้าย.
 - (3) สิ่งที่โยบได้บรรลุถึงในความครบสมบูรณ์, ความเที่ยงตรง และความสมบูรณ์หมดจดของเขานั้นล้วนแต่ว่างเปล่าอนิจจัง; สิ่งนี้ไม่ได้ทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริงหรือทำให้ความปรารถนาของพระเจ้าล้มเหลวเลย ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงห่วงโยบด้วยความรัก — โยบ 1:6-8; 2:1-3.
4. มีเพียงพระเจ้าที่ทรงทราบว่าสิ่งหนึ่งที่จำเป็นต่อโยบ — เขาไม่มีพระเจ้าอยู่ภายในเขา ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงต้องการให้โยบได้รับพระองค์เพื่อมาสำแดงพระองค์ เพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จเป็นจริง — 42:5-6.

III. จุดมุ่งหมายของพระเจ้าต้องการให้โยบกลายเป็นมนุษย์พระเจ้าที่สำแดงพระเจ้าในด้านคุณลักษณะของพระองค์ — 22:24-25; 38:1-3:

1. พระเจ้าทรงนำโยบเข้าสู่อีกขอบเขตหนึ่ง คือขอบเขตของพระเจ้า เพื่อโยบจะได้รับพระเจ้า แทนที่จะได้รับสิ่งที่เขาได้บรรลุถึงในด้านความครบสมบูรณ์, ความเที่ยงตรง และความสมบูรณ์หมดจดของเขา — 42:5-6.
2. จุดมุ่งหมายของพระเจ้าที่มีต่อโยบคือการทำให้โยบสูญเสียและลิดรอนความสำเร็จของเขา ลิดรอนสิ่งที่เขาได้บรรลุถึงในด้านมาตรฐานที่สูงสุดแห่งจริยธรรมที่ครบสมบูรณ์และเที่ยงตรง — 31:6.
3. จุดมุ่งหมายของพระเจ้าคือการรื้อทำลายโยบที่อยู่ฝ่ายธรรมชาติในด้านความครบสมบูรณ์และความเที่ยงตรงของเขา เพื่อพระองค์จะทรงก่อสร้างโยบที่ถูกเปลี่ยนใหม่ขึ้นมาในด้านพระนิรันดร์และคุณลักษณะของพระเจ้า —

1:6-8; 2:3-6.

4. จุดมุ่งหมายของพระเจ้าต้องการที่จะทำให้โยบกลายเป็นคนของพระเจ้า ซึ่งถูกเติมเต็มด้วยพระคริสต์ผู้เป็นการแปรสภาพเป็นรูปธรรมของพระเจ้าจนกลายเป็นความบริบูรณ์ของพระเจ้าเพื่อสำแดงพระเจ้าออกมาในพระคริสต์ — 1ตธ.6:11; 2ตธ.3:17.
5. การลิดรอนและการทำให้สูญสลายที่พระเจ้ากระทำบนตัวของโยบนั้นมีเพื่อรี้อทำลายโยบให้พระเจ้ามีฐานและหนทางที่จะก่อสร้างเขาขึ้นใหม่ด้วยตัวของพระองค์เอง เพื่อเขาจะกลายเป็นมนุษย์พระเจ้า ซึ่งเป็นเหมือนกับพระเจ้าในชีวิตและพระนิสัยของพระองค์ แต่ไม่มีส่วนในฐานันดรความเป็นพระเจ้า เพื่อมาสำแดงพระเจ้า — อฟ.3:16-21.

IV. ในพระคริสต์นั้น พระเจ้าได้ถูกก่อรูปเข้าสู่มนุษย์, มนุษย์ได้ถูกก่อรูปเข้าสู่พระเจ้า และพระเจ้ากับมนุษย์จึงได้ผสมกลมกลืนกันกลายเป็นกายจริงเดียวที่เรียกว่ามนุษย์พระเจ้า — มธ.1:21, 23; ลก.1:35; ตต.2:13; 1ตธ.2:5:

1. มนุษย์พระเจ้ามากมาย หรือบุตรทั้งหลายของพระเจ้าคือการเพิ่มพูน, ผลิตรากเหง้าถอดแบบ, สำเนา และการสานต่อของพระคริสต์ผู้เป็นมนุษย์พระเจ้าคนแรก — ยส.12:24; ฮธ.2:10; รม.8:29.
2. มนุษย์พระเจ้าคือผู้ที่รับส่วนในชีวิตและพระนิสัยของพระเจ้า จึงได้กลายเป็นหนึ่งกับพระเจ้าในด้านชีวิตและพระนิสัยของพระองค์ ด้วยเหตุนี้จึงสำแดงพระองค์ — ยส.3:15; 2ปต.1:4; 1กธ.6:17.
3. มนุษย์พระเจ้าได้บังเกิดจากพระเจ้ากลายเป็นบุตรของพระเจ้าที่มีชีวิตและพระนิสัยของพระเจ้า — ยส.1:12-13; 3:6:
 - (1) มนุษย์พระเจ้ามีสองชีวิตคือชีวิตของมนุษย์กับชีวิตของพระเจ้า และมีสองสภาพคือสภาพมนุษย์กับสภาพพระเจ้า.
 - (2) มนุษย์พระเจ้าก็คือมนุษย์-ชีวิต — 1ยส.5:11-13; รม.8:2, 6, 10-11.
 - (3) มนุษย์พระเจ้าก็คือมนุษย์-ทองคำ — อชด.25:11; 1ปต.1:7; วว.3:18; 21:18ข.
4. มนุษย์พระเจ้าถูกก่อรูปด้วยพระเจ้า โดยมีพระเจ้าเป็นชีวิต, การหล่อเลี้ยงแห่งชีวิต และทุกสิ่งของเขา ดังนั้นมนุษย์พระเจ้าก็คือผู้ที่เปี่ยมมนุษย์ แต่ก็เปี่ยมพระเจ้า และผู้ที่เป็นพระเจ้า แต่ก็เปี่ยมมนุษย์ — อฟ.3:16-17ก.
5. มนุษย์พระเจ้าคือสิ่งทรงสร้างใหม่และความชอบธรรมของพระเจ้าที่อยู่ในพระคริสต์ — 2กธ.5:17, 21.
6. มนุษย์เจ้ารักองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยทั้งตัวของเขา ซึ่งก็คือด้วยสุดใจ, สุดจิต, สิ้นสุดความคิด และกำลังของเขา — มก.12:30.
7. มนุษย์พระเจ้าไม่ได้วางใจในเนื้อหนัง, ปฏิเสธตัวเอง และฝึกฝนวิญญาณเพื่อจะดำเนินชีวิตพระคริสต์ — ฟป.3:3; มธ.16:24; 1ตธ.4:7; ฟป.1:21ก.
8. มนุษย์พระเจ้าคือคนของพระเจ้าที่มีพระคำของพระเจ้า สูดรับลมปราณของพระเจ้าเข้าไป — 1ตธ.6:11; 2ตธ.3:16-17.
9. มนุษย์พระเจ้าย่อมตระหนักว่า เขาไม่ใช่ปัจเจกชนที่เป็นเอกเทศ แต่เป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์พระเจ้าแห่งกลุ่มชน ซึ่งก็คือพระกายของพระคริสต์ หรือคนใหม่คนเดียว — 1กธ.12:12-13; อฟ.4:16; กษ.3:10-11.